

al Handel med alkoholiske Drikke paa de der nævnte Tider. Jeg gad vide, hvad vore Grosserere, der handle dermed, ville sige, hvis det skulde forbydes dem at slutte større Forretninger efter Kl. 5 om Eftermiddagen. Det tror jeg ikke, at Grossisterne ville være med til; det vilde vist falde dem for Brystet. Naar det ærede Medlem sagde, at der var et andet Medlem, der havde gjort ham opmærksom paa, at jeg havde gjort mig skyldig i en Misforstaaelse, idet jeg havde sagt, at de Velhavende vare dem, der drak mest, og at jeg derfor skulde være mig for at gjøre Arbejderne velhavende, thi da vilde de komme til at drikke mere, tror jeg, at det ærede Medlem skulde have ladet det andet Medlem beholde denne Udtalelse, thi den er aldeles intet værd. Fordi jeg anmoder om at arbejde for sociale Love og for Love, som for en Del kunne fjerne den Uretfærdighed og Fattigdom, der findes blandt Befolkningen, behøver ærede Medlemmer ikke at antage, at Velhabenbed kommer til Stede. De Ungelunde! De Folk blive virkelig ikke velhavende i den Grad, at de af Kjedsomhed, som Kapitalisterne og Kapitalisthønerne og fremdeles, eller af Grunde, som jeg ikke vil nævne, drikke. Saaledes behøver det ærede Medlem ikke at antage, at vi faae Arbejdsstanden bragt frem, selv om vi faae nogle Love, der kunne lette Noget i de trykkende Vilkaar. Jeg synes virkelig, at det var en mærkelig Udtalelse, som jeg ikke havde ventet fra den Side, og jeg tror ingenlunde, at det kan have været vel overveiet, før det blev udsagt. Det er efter min Offattelse temmelig umuligt. Jeg tror aldrig, at vi faae tilveiebragt saadanne Tilstande for Arbejdsstanden, af disse Grunde, jeg før fremhævede, at de blive saaledes stillede som de velhavende Klasser og faa af samme Grunde som disse drak for Meget. Det kan det ærede Medlem heller ikke antage, at jeg tror.

Bust: Ja, det ærede Medlem nøder mig virkelig til at gjøre denne korte Bemærkning. Det er ikke mig, der har sagt det; jeg har kun refereret, hvad det ærede Medlem jo indrømmer, han har sagt. Han har ført den logiske Tale for ganske saa Diebliske fiden, at Grunden til, at Arbejderne drak for meget, var, at de vare fattige, og for det Andet sagde han, at de Folk, der ikke vare fattige, drak meget mere. Saa er det, at jeg siger, at Resultatet maa blive dette, som jeg nævnte, dersom de fik en efter det ærede Medlems Mening bedre økonomisk Stilling. Men det er jo ikke min Mening, jeg indlader mig ikke paa at udtale Menin-

ger i det Stykke her, men det er det ærede Medlem, der nøder mig til at gjøre denne korte Bemærkning, fordi han væltede det over paa mig, som om jeg havde udtalt det. Jeg refererede kun det ærede Medlems Udtalelser og stillede dem op mod hinanden og syntes ikke, at de passede rigtig sammen. Men det faar være det ærede Medlems egen Sag, jeg dømmes ikke der, det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Det ærede Medlem har ogsaa gjort sig skyldig i en Misforstaaelse med Hensyn til mit korte Referat af denne Sags Historie. Jeg sagde ikke, at vi havde begyndt at lave Lovforslag alene for Landbefolkningen; jeg nævnte kun Anledningen til dette Lovforslag, fordi det er en historisk Sandhed, at da det daværende ærede Medlem fra Bælum indbragte dette Lovforslag her i Thinget — det saa ganske vist noget anderledes ud, men Tanken indbragtes her da for første Gang — modværedede han det med, at isølge hans Vandbofsjendstab vare Forholdene saaledes, hvor han var fjendt, at han følte sig foranlediget og forpligtet til at komme med et saadant Lovforslag. Det var blot denne historiske Oplysning, jeg vilde give, og det ærede Medlem misforstaaer mig, naar han kommer og siger, at jeg ved at give en historisk Oplysning har villet sige, at vi Landboere ved at indbringe dette Lovforslag kun havde tænkt paa Landboerne. Det er kun disse to Oplysninger, som det ærede Medlem nøder mig til at gjøre.

Sordum: Jeg maa dog fastholde, hvad jeg før udtalte, at naar det ærede Medlem nævnte Arbejderne, saa bør der ikke alene tænkes paa Landarbejderne, men ogsaa paa Bybefolkningen. Naar det ærede Medlem vedblivende fastholder, at jeg har udtalt mig forkert i denne Retning og mente, at jeg havde sagt, at Arbejderne drak, fordi de vare fattige, maa jeg sige, at det har jeg ikke sagt; jeg har sagt, at Fattigdom og Elendighed mange Gange kan være Aarsag til for meget Drikkeri blandt Arbejderne. Jeg har overhovedet ikke holdt fast paa, at Arbejderne drikke saa overordentlig, som der siges, men jeg siger, at Samsunds-Elendigheden kan være Aarsag til Druffenskab, og jeg mener derfor, at man skal søge at fjerne Samsunds-elendigheden. Det er mærkeligt, at det ærede Medlem vil fastholde, at min Udtalelse kan forstås saaledes, at der, fordi jeg søger at faae fjernet de elendige Forhold i Samsundet, saa skulde komme et saadant Overmaal af Velstand hos Arbejdsstanden. Det forstaaer jeg ikke, og det kan jeg ikke forstå. Jeg mener, det er en